

Presto

Dosłownie: szybko. Ale w istocie: bardzo szybko, bo to tempo najszybsze ze stosowanych, szczególnie w odmianie *prestissimo* (jak najszybciej) i *prestissimo possibile* (najszybciej, jak się da)

[Robert Schumann](#) w jednym ze swych utworów dał wskazówkę *prestissimo possibile*, a na następnej stronie *piú presto* (szybciej; kompozytor użył, jak to było wówczas w modzie, niemieckich odpowiedników *so schnell wie möglich* oraz *schneller*)! Pomylił się? Stracił głowę? Nie wiedział, co robi?

Ależ skąd!

To jedna z czarodziejskich sztuczek muzyki. Tam, gdzie jest *prestissimo possibile*, pojawiają się [półnuty](#) i ćwierćnuty, więc tempo trzeba dostosować do ćwierćnuty, by się je dało wykonać. Tam, gdzie Schumann napisał „szybciej”, są już tylko półnuty i to do nich trzeba dostosować tempo. Pianista może więc grać w tym miejscu nawet dwa razy szybciej, niż we fragmencie oznaczonym „grać najszybciej, jak to tylko możliwe!”. Magia.

Ciekawostki

Schumann miał też podobno zepsuty metronom. Ale to zupełnie inna historia, o której można przeczytać [tu](#).